

SEIMEN HENKILÖT , Joulunäytelmä

Käsikirjoitus Kirsi-Klaudia Kangas

Henkilöt:

Kyselijä: tavalliset vaatteet
Maria: perinteiset vaatteet
Joosef: perinteiset vaatteet;
Paimen: perinteiset vaatteet
Enkeli: perinteiset vaatteet.

*Maria, Joosef, paimen ja enkeli asettuvat lavalle perinteiseen seimiasetelmaan.
Kyselijä tulee paikalle ja katselee kummissaan henkilöitä.*

Kyselijä: Tämä seimiasetelma on jo niin tuttu, että ei sitä enää jaksaisi katsella. Joka joulu sama juttu, Maria ja vauva onnellisen näköisinä, Joosef siinä heidän takanaan, paimen hämmästyneenä ja enkelikin siellä varjelemassa. Eikö tähän ikinä tule mitään uutta? Ihan kyllästyttää jo katsoa. Aina sama juttu. Mitähän tuo Mariakin tuossa oikein ajattelee?

Maria nousee ja tulee Kyselijän luo.

Maria: Kuulehan, ei minua yhtään kyllästyttä, vaan mielelläni kerron joka joulu poikani Jeesuksen syntymästä. Ei se tosin helppoa ollut silloin 2000 vuotta sitten, kun hän syntyi. Minun luultiin synnyttäneen avioton lapsi, ja sehän oli suuri häpeä. Moni halveksi minua. Kamalaa oli sekin, kun Betlehemissä meille ei alkanut löytyä yöpymispaikka, vaikka vauva oli juuri syntymässä. Mutta kaikki se vaiva unohtui silloin, kun Jeesus aikuiseksi kasvettuaan sanoi kerran, että hän on maailman valo. (loppu iloisesti ja painokkaasti)

Maria palaa paikalleen seimen ääreen.

Kyselijä: Vai niin, mielenkiintoista! Mutta mitä mahtoi ajatella Joosef, joka ei edes ollut Jeesuksen isä? Tuolla hän kuitenkin aina seisoo, joka joulu samassa paikassa.

Joosef tulee paikaltaan Kyselijän luo.

Joosef: Kuulehan, varmaan sinua ihmetyttää miksi minä aina vaan jaksan valvoa Marian ja Jeesus-vauvan seimen äärellä joka joulu. Täytyy myöntää, että ei se helppoa silloin ensimmäisenä jouluna ollutkaan. Minua pidettiin vähän tyhmänä, kun otin puolisoikseni naisen, joka oli jo raskaana. Mutta enkeli ilmestyi minulle ja kertoi miten asiat ovat. Halusin totella Jumalaa ja otin Marian vaimokseni. Kyllä minä ymmärsin, ettei Jeesuksesta tulisi minun työni jatkajaa puuseppänä, vaikka hänet niihin hommiin opetinkin. Pettymys vaihtui iloksi, kun hän kerran sanoi olevansa elämän leipä. (loppu iloisesti ja painokkaasti)

Joosef palaa paikalleen.

Kyselijä: Jaaha, jaaha. Mutta entäs tuo paimen sitten? Siellä hänkin on joka joulu seimen äärellä, vaikka olisi lampaatkin paimennettavina siellä kedolla. Mitä kummaa hän mahtaa ajatella?

Paimen tulee Kyselijän luo.

Paimen: En ikinä unohda sitä, kun enkelit ilmestyivät meille paimenille pimeällä kedolla kesken tylsän vahtivuoron. Oli se ihana kokemus! Minä olin silloin nuori ja odotin kovasti vuosien kulumista, että Jeesus kasvaisi mieheksi. Odotin, että hänestä kasvaisi suuri kapinajohtaja, joka vapauttaisi meidät juutalaiset Rooman vallan alta. Mutta pettymyksekseni hän vain saarnasi Jumalan valtakunnasta, eikä alkanut

ollenkaan koota kapinajoukkoja. Pettymykseni vaihtui iloksi kun hän kerran sanoi olevansa tie, totuus ja elämä. (loppu iloisesti ja painokkaasti)

Paimen palaa paikalleen.

Kyselijä: Vai niin se tapahtui. Mitenkäs tuo enkeli sitten jaksaa aina tuolla seistä? Mitä hän ajattelee kaikesta tästä? Eikö olisi mukavampaa olla Taivaan loistossa, kuin tuolla haisevassa tallissa?

Enkeli tulee Kyselijän luo.

Enkeli: Kyllä Taivaassa olisi mukavampaa, mutta mikä onkaan ihanampaa, kuin saada valvoa Jumalan Pojan seimen äärellä jouluna! Minä jaksan laulaa ylistystä Hänelle vaikka vielä toiset 2000 vuotta. Ajatteles, että Jumala rakasti niin paljon teitä ihmisiä, että Hän lähetti oman Poikansa tänne maailmaan köyhiin oloihin, vaivaan, häpeään ja lopuksi kuolemaan, että teillä olisi mahdollisuus saada synnit anteeksi! Laula sinäkin minun kanssani se ihana laulu: Enkeli Taivaan lausui näin!

*Yhteislaulu Enkeli Taivaan...
Enkeli palaa paikalleen.*

Kyselijä: Jeesus siis sanoi olevansa maailman valo, elämän leipä, tie, totuus ja elämä. Voisiko Hän olla sitä minullekin? Tule Herra Jeesus minunkin elämäni valoksi tänä jouluna!

Kyselijä polvistuu seimen äärelle.

Yhteislaulu Tulkaa kaikki nyt laulamaan...